

България, други приготвени на мѣсто и по български, но всички вкусни, тамъ се пѣха и изключително български пѣсни, всичко това въ честь на българскитѣ делегати. Не трѣба още да забравя да забѣлѣжа тукъ и това, че виенскитѣ българи улесниха съ готовность и другояче тия български пратеници, които имаха по онова врѣме голѣма нужда отъ таквозъ улеснение. И сега миръ праху на почившитѣ отъ тѣхъ, честь и хвала на живитѣ!

На 30 ноемврия (12 декемврия), вторникъ, вечерята, часа на 8 и 45 м. ние тръгнахме за Берлинъ.

## Г Е Р М А Н И Я .

### ВЪ БЕРЛИНЪ.

#### І.

### Постѣпки за прииането ни отъ Бисмарка.

1/13 декемврия, срѣда.

Него день сутринята ние бѣхме въ Берлинъ. За тоя градъ тукъ ние носѣхме съ себе си нѣколко прѣпорѣчителни писма до разни лица съ извѣстно влияние, едни съ официаленъ или официозенъ, други съ съвършено частенъ характеръ, но не и безъ значение въ официалния свѣтъ и въ извѣстни политически крѣгове. Между тия писма имахме отъ многозаслужившия на българския народъ и вече извѣстния намъ американски въ Цариградъ консулъ покойния Скайлеръ (вж. стр. 258) двѣ таквизъ, едно до първия секретаръ въ посолството на Американскитѣ съединени щати, на име Nicolas Fich, друго до д-ръ Abel, кореспондентъ тука на лондонския Times. При всичко